

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 lipca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił M. B. prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie udowodnił 15 - letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze , a także nie osiągnął wymaganego 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Organ rentowy uznał za udowodnione 24 lata , 6 miesięcy i 15 dni stażu sumarycznego, w tym 11 lat , 11 miesięcy i 23 dni stażu pracy w warunkach szczególnych. Do stażu pracy w warunkach szczególnych Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uwzględnił wnioskodawcy okresów zatrudnienia: od 1 grudnia 1978 r. do 3 czerwca 1979 r. i od 10 czerwca 1979 r. do 30 kwietnia 1980 r. w „Stoczni (...) ponieważ w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych nie wskazano prawidłowo punktu i pozycji Zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego (wykaz A , dział III , poz.90 , pkt 37) któremu podlegał zakład , od 22 maja 1980 r. do 29 listopada 1980 r. w (...) S.A.” , ponieważ w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych wskazano nieprawidłowo stanowisko tj. spawacz co jest niezgodne ze stanowiskiem tj. spawacz elektryczny i gazowy wskazanym w Zarządzeniu Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (wykaz A , dział XIV , poz.12 , pkt 1) , od 1 grudnia 1992 r. do 2 sierpnia 1994 r. w (...) ponieważ nie wskazano punktu , a charakter pracy wykazany w świadectwie pracy nie jest zgodny z wykazanym w Zarządzeniu Nr 7 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego (wykaz A , dział XIV , poz.25 , pkt 1)

/decyzja k.69-70 plik I akt ZUS/

W dniu 7 sierpnia 2015 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie M. B. od w/w decyzji. W treści odwołania wnioskodawca wskazał , że w podczas zatrudnienia w : „Stoczni (...) (od 1 grudnia 1978 r. do 3 czerwca 1979 r. i od 10 czerwca 1979 r. do 30 kwietnia 1980 r.) , (...) S.A.” (od 22 maja 1980 r. do 29 listopada 1980 r.) i (...) (od 1 grudnia 1992 r. do 2 sierpnia 1994 r.) wykonywał pracę , która była zaliczana do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

/odwołanie k.2/

W odpowiedzi na odwołanie, która wpłynęła do tutejszego Sądu w dniu 5 października 2015 r., organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując ,że zaskarżona decyzja została zmieniona decyzją z dnia 8 września 2015 r. mocą której ustalono ,że ogólny staż pracy wnioskodawcy wynosi 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych , a staż pracy w warunkach szczególnych wyniósł 13 lat i 3 miesiące. Organ rentowy podkreślił ,że do pracy w warunkach szczególnych nie uwzględnił wnioskodawcy okresów pracy od 1 grudnia 1978 r. do 3 czerwca 1979 r. i od 10 czerwca 1979 r. do 30 kwietnia 1980 r. w „Stoczni (...) oraz od 22 maja 1980 r. do 29 listopada 1980 r. w (...) S.A.”

/odpowiedź na odwołanie k.3-3 odwrót/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony M. B. urodził się (...) Ma średnie wykształcenie techniczne ; z zawodu jest technikiem elektronikiem .

/okoliczność bezsporna/

W dniu 22 czerwca 2015 r. złożył wniosek o emeryturę , po którego rozpatrzeniu wydano **zaskarżoną** decyzję z uzasadnieniem , przytoczonym powyżej.

/wniosek k.1-8 plik II akt ZUS , decyzja k.69-70 plik I akt ZUS/

Decyzją z **dnia 8 września 2015 roku** Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz rozporządzenia Rady Ministrów

z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze zmienił decyzję z dnia 28 lipca 2015 roku i odmówił M. B. prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie udowodnił 15 - letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Organ rentowy uznał za udowodnione 25 lat stażu sumarycznego, w tym 13 lat i 3 miesiące stażu pracy w warunkach szczególnych. Do stażu pracy w warunkach szczególnych Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uwzględnił wnioskodawcy okresów zatrudnienia: od 1 grudnia 1978 r. do 3 czerwca 1979 r. i od 10 czerwca 1979 r. do 30 kwietnia 1980 r. w „Stoczni (...)” ponieważ w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych nie wskazano prawidłowo punktu i pozycji Zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego (wykaz A , dział III , poz.90 , pkt 37) któremu podlegał zakład , od 22 maja 1980 r. do 29 listopada 1980 r. w (...) S.A.” ponieważ w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych wskazano nieprawidłowo stanowisko tj. spawacz co jest niezgodne ze stanowiskiem tj. spawacz elektryczny i gazowy wskazanym w Zarządzeniu Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (wykaz A , dział XIV , poz.12 , pkt 1).

/decyzja k.131-132 plik I akt ZUS/

M. B. nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

/okoliczność bezsporna/

Wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 roku udokumentował 25 lat ogólnego stażu pracy.

/decyzja k.131-132 plik I akt ZUS/

W okresie od 18 września 1978 r. do 30 kwietnia 1980 r. wnioskodawca zatrudniony był w „Stoczni (...)” w G..

/okoliczność bezsporna/

Świadectwo pracy z dnia 22 kwietnia 1980 r. wystawione przez ww. zakład pracy wskazuje ,że wnioskodawca zajmował następujące stanowiska pracy:

- od 18 września 1978 r. do 31 października 1978 r. ucznia - spawacza.
- od 1 listopada 1978 r. do 30 kwietnia 1980 r. spawacza elektrycznego.

/świadectwo pracy k.83 plik I akt ZUS/

Zaświadczenie z dnia 8 listopada 2000 r. wystawione przez Fundusz (...) sp. z o.o. Archiwum Stoczni (...) wskazuje ,że M. B. w okresie od 1 grudnia 1978 r. do 3 czerwca 1979 r. i okresie od 10 czerwca 1979 r. do 30 kwietnia 1980 r. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace spawacza A-III-90.

/zaświadczenie k.17 plik I akt ZUS/

W początkowym okresie swojego zatrudnienia w Stoczni (...) wnioskodawca uczył się zawodu spawacza okrętów. We wskazanym okresie obowiązki pracownicze M. B. sprowadzały się do spawania próbek przez 6,5 godziny dziennie i do uczestniczenia w wykładach odnoszących się do procesu spawania przez 1,5 godziny dziennie. Po pozytywnej ocenie wykonanych próbek wnioskodawca uzyskał uprawnienia spawalnicze.

/zeznania wnioskodawcy min.00:06:12 – 00:08:31 płyta CD k.24 w związku z jego zeznaniami k.15 oraz informacyjnymi wyjaśnieniami k.14 odwrót/

M. B. legitymuje się uprawnieniami spawalniczymi **od dnia 27 lipca 1979 r.** W książce spawacza jako instytucję szkolącą wskazano Stocznę (...).

/książka spawacza k.91 plik I akt ZUS/

W okresie od 22 maja 1980 r. do 29 listopada 1980 r. M. B. zatrudniony był w zakładzie (...) S.A.". Świadczenie wykonywania prac w warunkach szczególnych wskazuje, że wnioskodawca w ww. okresie wykonywał obowiązki spawacza przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym i gazowym wskazanym w Zarządzeniu Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (wykaz A , dział XIV , poz.12 , pkt 1).

/świadczenie wykonywania prac w warunkach szczególnych k.19 plik I akt ZUS/

Podczas zatrudnienia w ww. zakładzie pracy obowiązki pracownicze M. B. sprowadzały się do spawania rur w instalacjach centralnego ogrzewania.

/zeznania wnioskodawcy min.00:06:12 – 00:08:31 płyta CD k.24 w związku z jego zeznaniami k.15 oraz informacyjnymi wyjaśnieniami k.14 odwrót/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów zarówno w postaci dokumentacji osobowej ze spornych okresów zatrudnienia ubezpieczonego jak i jego zeznań.

Materiał dowodowy wskazuje jednoznacznie, że ubezpieczony w ww. zakładach pracy wykonywał obowiązki pracownicze spawacza. Niemniej jednak zgromadzony materiał dowodowy nie pozwolił zaliczyć do prac wykonywanych w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia wnioskodawcy w Stoczni (...) od 18 września 1978 r. do 26 lipca 1979 r. , **gdyż w okresie tym wnioskodawca nie posiadał stosownych uprawnień spawalniczych** i nie jest możliwym przyjęcie by był on dopuszczony do pracy na stanowisku spawacza w pełnym wymiarze czasu pracy. Co jednak istotne , jak wskazał sam wnioskodawca , podczas uzyskiwania uprawnień spawalniczych czyli w okresie szkolenia , **nie wykonywał on obowiązków** pracowniczych **spawacza w pełnym wymiarze czasu pracy**. Wobec takich ustaleń i tym samym braku możliwości zaliczenia wnioskodawcy okresu od 18 września 1978 r. do 26 lipca 1979 r. bez wpływu na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy pozostawał okres zatrudnienia M. B. w zakładzie (...) S.A."

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wskazać należy ,że zarówno mocą decyzji z dnia 28 lipca 2015 r. jak i decyzją z dnia 8 września 2015 r. odmówiono M. B. prawa do emerytury. O ile jednak w decyzji z dnia 28 lipca 2015 r. jako podstawę odmowy wskazano brak legitymowania się przez wnioskodawcę okresem ogólnego stażu pracy wynoszącym 25 lat oraz brak legitymowania się przez wnioskodawcę okresem stażu pracy w warunkach szczególnych wynoszącym 15 lat ,o tyle w decyzji z dnia 8 września 2015 r. organ rentowy uznał ,że wnioskodawca legitymuje się ogólnym stażem pracy wynoszącym 25 lat , ale nadal nie legitymuje się wymaganym 15-letnim stażem pracy w warunkach szczególnych. Tym samym, jedyną kwestią, decydującą o prawie wnioskodawcy do emerytury, pozostawała kwestia spełnienia przez niego warunku legitymowania się 15-letnim stażem pracy w warunkach szczególnych. Wobec więc **uwzględnienia przez organ rentowy żądania wnioskodawcy co do uznania ,że legitymuje się on wymaganym ogólnym stażem pracy** ,Sąd na podstawie **art.477¹³** k.p.c. umorzył w punkcie 1 sentencji wyroku postępowanie w zakresie objętym decyzją z dnia 8 września 2015 roku.

Jedyną kwestią decydującą o przyznaniu wnioskodawcy prawa do emerytury, pozostawała zatem kwestia spełnienia przez niego warunku legitymowania się 15-letnim stażem pracy w warunkach szczególnych.

Zgodnie z treścią **art.184 ust.1** ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2015 roku, poz.748) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art.32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Stosownie do treści art.184 ust.2 ww. ustawy, w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013 roku, emerytura, o której mowa w ust.1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Prawo do emerytury na podstawie art.184 ww. ustawy przysługuje ubezpieczonemu, który na dzień wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999 roku) spełnił określone w niej wymogi stażowe, a po tej dacie osiągnął wymagany wiek, niezależnie od tego czy w chwili osiągnięcia tego wieku wykonywał pracę w szczególnych warunkach, czy wykonywał inną pracę i czy pozostawał w zatrudnieniu.

Z treści przepisu art.32 ww. ustawy wynika, że możliwe jest wcześniejsze przejście na emeryturę przez pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie art.32 ust.4 ww. ustawy wiek emerytalny, o którym mowa w ust.1 rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki na podstawie którym osobom wymienionym w ust.2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych. Za dotychczasowe przepisy (w rozumieniu art.32 ust.4 ww. ustawy) należy uważać przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8 poz. 43 z późn. zm.), ale wyłącznie w zakresie regulowanym przez ww. ustawę o emeryturach i rentach, a więc co do wieku emerytalnego, rodzaju prac lub stanowisk oraz warunków, na jakich osobom wykonującym prace określone w ust.2 i ust.3 art.32 tej ustawy przysługuje prawo do emerytury (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 2002 roku, III ZP 30/01, OSNAP 2002/10/243 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2009 roku, II UK 31/09, Lex nr 559949).

Zgodnie z treścią §3 i 4 ww. rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

Decydującą rolę w analizie charakteru pracy ubezpieczonego z punktu widzenia uprawnień emerytalnych ma możliwość jej zakwalifikowania pod którąś z pozycji jednego z wykazów ww. rozporządzenia. Analiza treści wykazu A załącznika do ww. rozporządzenia wskazuje, że do prac w warunkach szczególnych zostały zaliczone „Prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowo-wodorowym” – Dział XIV punkt 12.

Ponadto w zarządzeniu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych nr 9 z dnia 1 sierpnia 1983 roku w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz wzrostu emerytury lub renty (D.Urz. (...) z 1983 roku nr 3 poz.6-8) wskazano, że do prac w warunkach szczególnych należą prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowo-wodorowym na stanowisku spawacz elektryczny i gazowy – Dział XIV poz.12 punkt1).

W świetle §2 ust.1 i 2 ww. rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić

wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w Kodeksie postępowania cywilnego, a do Sądu należy ocenia ich wiarygodności. (wyrok Sądu Najwyższego z 15 grudnia 1997 roku, II UKN 417/97 – OSNAPiUS 1998/21/638 i wyrok Sądu Najwyższego z 15 listopada 2000 roku II UKN 39/00 Lex 46075, uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. sygn. III UZP 5/85, uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84).

Prawo do emerytury przewidziane w art.184 w związku z art.32 ustawy emerytalnej ma charakter wyjątkowy, jest odstępstwem od ogólnej reguły dotyczącej warunków przechodzenia na emeryturę, a zatem właściwe przepisy muszą być wykładane w sposób ścisły. Niedopuszczalna jest wykładnia rozszerzająca, prowadząca w konsekwencji do wypaczenia idei, że emerytura w wieku wcześniejszym jest wynikiem pracy w obciążających dla zdrowia warunkach. Wykonywanie pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy oznacza, że pracownik nie ma powierzonych innych obowiązków jak tylko te, które dotyczą pracy w szczególnych warunkach. Istotnym warunkiem przyznania świadczenia z tytułu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach jest stwierdzenie w ramach pełnego wymiaru czasu pracy oddziaływania szkodliwych warunków na organizm pracownika. R. legis instytucji przewidzianej w art.32 ww. ustawy o emeryturach i rentach z FUS opiera się na założeniu, że praca wykonywana w szczególnych warunkach przyczynia się do szybszego obniżenia wydolności organizmu, stąd też osoba wykonująca taką pracę ma prawo do emerytury wcześniej niż inni ubezpieczeni.

Stosownie do treści §2 ust.1 ww. rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach w nim określonych są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest - w myśl §2 ust.2 - świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawione według określonego wzoru lub świadectwo pracy, w którym zakład pracy stwierdza charakter i stanowisko pracy w poszczególnych okresach oraz inne okoliczności, od których jest uzależnione przyznanie emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną wpływającą na nabycie prawa do wcześniejszej emerytury przez M. B. było ustalenie, czy wykonywał on pracę w szczególnych warunkach w niezbędnym wymiarze, określonym przez ustawodawcę.

Wskazać należy, że dla oceny, czy ubezpieczony pracował w szczególnych warunkach, ma znaczenie rodzaj powierzanej mu pracy. Praca w szczególnych warunkach, to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Takie stanowisko wielokrotnie zajmował także Sąd Najwyższy (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 22 stycznia 2008 roku, sygn. akt I UK 210/07, OSNP 2009 nr 5-6, poz. 75; z dnia 6 grudnia 2007 roku, sygn. akt III UK 66/07, LEX nr 483283; z dnia 4 października 2007 roku, sygn. akt I UK 111/07; z dnia 19 września 2007 roku, sygn. akt III UK 38/07, OSNP 2008 nr 21-22, poz. 329; z dnia 14 września 2007 roku, sygn. akt III UK 27/07, OSNP 2008 nr 21-22, poz. 325).

Należy również wskazać, że świadectwo pracy w warunkach szczególnych wydane pracownikowi przez pracodawcę z zachowaniem warunków przewidzianych normą §2 ww. rozporządzenia stanowi domniemanie i podstawę do przyjęcia, iż okres pracy w nim podany jest okresem pracy w warunkach szczególnych. Samo jednakże posiadanie świadectwa pracy, potwierdzającego wykonywanie zatrudnienia w warunkach szczególnych, organu rentowego nie wiąże i nie przesądza automatycznie o przyznaniu świadczenia emerytalnego na podstawie art.32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach, w postępowaniu sądowym, traktuje się jako dokument prywatny w rozumieniu art.245 k.p.c., który stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dokument taki może być więc weryfikowany pod kątem prawdziwości wskazanych w nim faktów (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 4 listopada 2008 roku sygn. III AUa 3113/08, Lex nr 552003; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 30 listopada 2006 roku sygn. III AUa 466/06, opubl: Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Katowicach rok 2007, Nr 3,

poz. 8; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 24 września 2008 roku sygn. III AUa 795/08, opubl: Orzecznictwo Sądów Apelacji B. rok 2008, Nr 4, str. 60).

Do zaliczenia spornego okresu niezbędne jest ustalenie, że ubezpieczony wykonywał prace stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach o których mowa w wykazie A, stanowiącym załącznik do ww. rozporządzenia.

W ocenie Sądu, z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż podczas zatrudnienia w Stoczni (...) od 18 września 1978 r. do 26 lipca 1979 r. ubezpieczony **nie wykonywał** pracy na stanowisku spawacza **stale** i w pełnym wymiarze czasu pracy. Co istotne, uprawnienia spawalnicze wnioskodawca uzyskał dopiero **w dniu 27 lipca 1979 r.**, i tym samym nie jest prawdopodobnym, aby osoba **bez stosownych uprawnień spawacza**, pracowała w pełnym wymiarze czasu pracy na takim stanowisku pracy. Takie twierdzenie jest tym bardziej uzasadnione biorąc pod uwagę zeznania samego wnioskodawcy, który jednoznacznie określił, że podczas nauki zawodu część jego obowiązków pracowniczych sprowadzała się do uczestniczenia w zajęciach teoretycznych. Tym samym dopiero z chwilą uzyskania uprawnień tj. od dnia 27 lipca 1979 r. możliwym jest przyjęcie, że M. B. na stanowisku o jakim mowa w **Dziale XIV punkt 12** wykazu A stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Niemniej jednak, zaliczając do stażu pracy w warunkach szczególnych uwzględnionego przez organ rentowy okres zatrudnienia wnioskodawcy w Stoczni (...) od **27 lipca 1979 r. do 30 kwietnia 1980 r.** łączny staż pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych **wyniesie 14 lat i 4 dni**. Podkreślić należy, że bez wpływu na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy pozostawał okres zatrudnienia wnioskodawcy w zakładzie (...) S.A. od 22 maja 1980 r. do 29 listopada 1980 r., gdyż nawet zaliczenie wskazanego okresu do stażu pracy w warunkach szczególnych, nie pozwoli na stwierdzenie, że M. B. legitymuje się wymaganym 15-letnim stażem pracy.

Reasumując, z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż ubezpieczony nie spełnia wszystkich warunków do przyznania prawa do emerytury określonych w art.184 ust.1 ww. ustawy. Wprawdzie ubezpieczony skończył 60 lat, nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego, wykazał staż pracy na dzień 1 stycznia 1999 roku ponad 25 lat, jednak nie wykazał, że do 1 stycznia 1999 roku pracował co najmniej 15 lat w warunkach szczególnych.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie w pozostałej części o czym orzekł w punkcie 2 sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.